

Victory and Just Peace for Ukraine in 2023!

300 TANKS

600-700 INFANTRY
FIGHTING VEHICLES

500 HOWITZERS

"I know I can defeat this enemy. But I need resources. I need 300 tanks, 600-700 infantry fighting vehicles, 500 howitzers. Then, I think, it is quite realistic to reach the frontiers on February 23. But I can't do it with two brigades. I get what I get, but less than I need,"

— Commander-in-Chief of the Armed Forces of Ukraine, General Valeriy Zaluzhny

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Віталій Портников | НОТАТКИ ЗА ГРУДЕНЬ ГРУДЕНЬ. НАЙДОВШИЙ РІК

2022 рік став, мабуть, найважчим роком у всій новітній українській історії. Саме цього року на українську землю прийшла велика вій-

на. Саме цього року українцям довелося переконатися, що керівництво сусідньої Росії серйозно розраховує окупувати та знищити Українську державу, а більшість населення Росії підтримує свого президента в агресивних планах. Саме цього року в життя українців увійшли слова з воєнного минулого: «повітряна тривога», «бомбосховища», «ракетний обстріл»... Саме

стор.13

МАГІЯ СЛОВЕСНОЇ ЗБРОЇ

стор.3

«ГРОМАДІ» 5 РОКІВ. РОЗМОВА З ГЕНЕРАЛОМ КРИВОНОСОМ

стор.5

ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ РІЗДВЯНИХ СВЯТ В УКРАЇНІ

стор.7

ALL FOR ONE AND ONE FOR ALL

стор.11

Список техніки, необхідної для виходу української армії на кордони з Кримом в лютому 2023, за словами генерала Залужного в інтерв'ю для The Economist

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Олесь Доній

ВІЙНА, МИР ЧИ ФУТБОЛ?

Президент України відвідав з офіційним візитом США та виступив перед Сенатом. І Володимиру Зе-

ленському відмовили у виступі перед фіналом Чемпіонату світу в Катарі. В США Зеленський розповідав про війну, яку розв'язала фашистська Росія в Україні, і що слід зробити, щоб досягти миру – потрібно перемогти, а для цього необхідні зброя та ресурси. І Зеленського слухали. У Катарі Зеленський хотів розказати, наскільки важливий мир в усьому світі, світі без війни, але ФІФА не да-

стор.9

ВТРАЧЕНЕ ДИТИНСТВО: ЯК РФ РУЙНУЄ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ

Карина Нікітішина

Вони затримують на допити дорослих, зачиняють у катівнях, а дітей відривають від рідних та розкидають по найвіддаленішим закуткам Росії, Білорусії й Чечні. Вони тримають у полоні не тільки

військовослужбовців, але й цивільних, змушують відчувати страшенні муки просто за те, що ми – українці. Вони не люди – чудови-

стор.14

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

Дякуємо всім хто підтримує наш університет.
Нехай Різдво народження Христа принесе наступного
року мир Україні, а вам і вашій родині здоров'я, любови,
надії, та єдності.
Україні перемогу! Слава Україні!

**Сергій Квіт, президент
Національного Університету Києво-Могилянська Академія**

Kyiv-Mohyla Foundation of America
PO Box 46009, Chicago IL, 60646,
773-490-9797
mail@kmfoundation.org,
www.kmfoundation.org

Києво-Могилянський національний університет вітає всіх з Новим роком і дякує за підтримку учбового закладу та освітнього процесу в Україні в ці важкі часи! Хай 2023 принесе кожному мир, любов і родинний затишок; залишайтеся здоровими та бережімо нашу єдність вічно!!! Перемога за нами! Слава Україні, українцям і нашим друзям за кордоном!

МАГІЯ СЛОВЕСНОЇ ЗБРОЇ

Олеся Боклаг

Світові лідери ведуть багато суперечок з приводу того, які конфлікти варто спробувати вирішити словесно, а в яких одразу готуватися до бійки та діяти радикально. На щастя, ми як представники волонтерського фронту не повинні сумніватися в силі слова. Навпаки, для нас це одна з найсильніших зброй. Кожен громадський діяч має оволодіти магією ораторського мистецтва, додаючи туди крапельку себе.

Ви не уявляєте, наскільки я хвилювалася перед зустріччю з Mark J. Lindquist, справжнім майстром у сфері публічних виступів, актором і співаком. Але цим його таланти не обмежуються – величезний досвід участі в Афганістанських баталіях та служби в повітряних силах США роблять кожну промову особливою. Крім того, впродовж діалогу Mark здивував аргументацією великої кількості відповідей прикладами з історії. "Я активно вивчаю праці великих постетей як Вашингтон. Я не

бачив книжок Зеленського – але те, як він наповнює натхненням кожен виступ, підштовхує членів Конгресу носити бутоньєрки з українським прапором, не боїться кричати голосніше й голосніше про проблеми, не залишило мене байдужим. Сьогодні лише 22 країни мають повноцінний демократичний режим, приблизно 1 мільярд осіб з майже 9 існує в демократичних умовах – гріх зменшувати кількість претендентів до цього списку. Україна чи не перша держава, яка звернулася до світу за підтримкою. Коли полишав пост політика, я розумів, що там справи можуть почекаати, а народ України під загрозою загинелі в цю мить, кожен день на рахунок".

Хвилювання зникли, оскільки образ суворого солдата розчинився у відвертості та безтурботній посмішці, наче це не він збирається через 2 тижні в "гарячу" зону. Марк ствердив, що розцінює службу не як покликання вбивати ворогів, а як спосіб захищати принципи демократії. Основну частину виконання війсь-

кового боргу чоловік провів у розвідці, тож не мусив стріляти та завадати мук. "Воїн не повинен нести агресію в серці. Під час складання присяги на Гаваях усвідомив, що маю оберігати свободу будь-якої країни. Ось моє покликання. Українці – мої брати в боротьбі за незалежність; Америка теж довго йшла до успіху".

Колишній сержант Афганістану визнає: найважчим для військових є просити про допомогу. Вони виступають уособленням непереможності, сміливості – тому деякий час займає боротьба зі страхом показати слабкість. "Підтримка ветеранів повинна бути невід'ємною частиною відновлення армії. Раджу уряду України після цієї затьжної битви виділити певний бюджет на професійних психологів для всіх захисників. Помилка моїх співвітчизників по Другій світовій – мовчанка. Народ уникав розмов про жертв, про жах, який довелося перенести. В результаті ми просто уникли проблеми – а могли б стати сильнішими, не таїти в собі переймання, а відчувати легкість від буття в спільноті". Марк жартівливо називає себе «адвокатом жінок в армії». Спираючись на власний досвід, він впевнений, що нерідко представниці слабкої статі здатні працювати на рівні з чоловіками, а то й перевершують їхні здобутки, точно не збільшуючи шанси на програв. А найгірше в будь-якій

війні – це байдужість. Гаджети витісняють моральні цінності, інформацію про важливі події – зараз дуже легко залишатися в стороні, але слід пам'ятати, що один крок може змінити хід історії, один внесок здатен врятувати суспільство. "На всіх своїх перформенсах особисто контролюю гармонійність слайдів, музики, світла та акцентів на словах. Виступи в Україні та в США вимагають абсолютно різних підходів. Мешканці Америки ведуть звичайну буденність, я намагаюся дивувати їх фактами, яких доти не чули – це працює; також застосовую заклики присвятити трохи часу та енергії негражданам іншої нації (втім, насправді суспільним), однак я бачу, що присутні на подібних заходах приходять саме тому, що стурбовані долею України – їм треба підказати найкращі способи, допомогти у фазу запалу – інакше щось може відволікти їх або змусити покинути почате на півшляху. З українцями все не так: їм не треба нагадувати, пришвидшувати їхню активність. Вони жадають віри та підбадьорення. Я спілкувався зі співачкою Русланою – ми не знайшли жодного конфронтаційного приводу не погодитися один з одним. Привозив до України гуманітарку – більше ста людей асистувало мені, ще троє всюди возили та курували. І я не просив їх робити це – ось що вразило.

Україна має унікальний народ, неймовірну спадщину; єдина біда – відокремлена діяльність волонтерів від того ж керівництва... Набагато легше виконувалися б плани з правильно організованою координацією. Звісно, зараз уже пізно щось змінювати в корені. І ні я, ні Ви наряд чи вплинемо на владу, проте ми можемо переконати друзів працювати во благо України. У Другій світовій 82% зброї було куплено за гроші пересічних громадян". Це і є магія слова, з якої починаються великі справи!

Gabriel Travel

Туди, де співає душа!

У НАС ДЕШЕВШЕ!

Авіаквитки та відпочинок:
Київ, Варшава, Кишинів, та ін. міста

SALE SALE SALE
Відпочинок в Мексиці і на Карибах

(916) 348-3400

НОВИНИ УКРАЇНИ

Загальні бойові втрати противника

За даними Генштабу, загальні бойові втрати противника з 24-го лютого по 30-е грудня 2022 року орієнтовно становили:

особовий склад – 105, 250 осіб ліквідовано,
танки – 3,026 од.,
ББМ – 6,059 од.,
артилерійські системи – 2,010 од.,
РСЗВ – 423 од.,
засоби ППО – 212 од.,
літаки – 283 од.,
гелікоптери – 268 од.,
БПЛА оперативно-тактичного рівня – 1,740 од.,
крилаті ракети – 711 од.,
кораблі і катери – 16 од.,
автомобільна техніка та автоцистерни – 4,683 од.,
спеціальна техніка – 180 од.

Генасамблея ООН ухвалила оновлену резолюцію щодо порушення прав людини в Криму

Підтримали резолюцію 82 країни, проти – 14, і аж 80 утрималися. Проти разом з москалями голосували Китай, Куба, Еритрея, Ефіопія, Іран, Білорусь, Казахстан, Малі, Нікарагуа, Північна Корея, Судан, Сирія і, звісно ж, Зімбабве.

Окрім положень, які містилися в резолюціях за попередні роки, нинішній документ засуджує використання Криму з метою агресії проти України. Генасамблея засуджує «розпалювання ненависті до України та

українців, а також поширення дезінформації, що виправдовує агресію РФ проти України, у тому числі через систему освіти.

Документ акцентує на дискримінаційній практиці російської окупаційної влади, свавільних затримань і арештах, тортурах, сексуаль-

ному насильстві, примусу затриманих осіб до «співпраці» тощо.

Крім іншого, резолюція вимагає від Росії негайно скасувати рішення про оголошення Меджлісу кримськотатарського народу екстремістською організацією і заборону його діяльності, вироки щодо кримських татар та їхніх лідерів і негайно звільнити затриманих, включаючи лідерів Меджлісу.

Байден підписав оборонний бюджет у \$858 млрд з коштами для України

Джозеф Байден підписав оборонний бюджет США на наступний рік. У документі з рекордними \$858 млрд передбачені кошти для військової допомоги Україні.

Документ передбачає виділення \$6 млрд на програму стримування агресії Російської Федерації у Європі і додаткових \$800 млн на допомогу Україні.

Закон продовжує на 5 років заборону на співпрацю США з РФ у військовій сфері. Наказує домагатися виключення Росії з міжнародних організацій, зокрема з G20.

Бюджет також передбачає підтримку для Тайваню, якому загрожує Китай.

Крім цього, після виступу Зеленського перед Конгресом був затверджений пакет військової допомоги Україні на \$1,85 млрд, куди ввійшли батареї зенітно-ракетного комплексу Patriot із боеприпасами; додаткові боеприпаси для HIMARS;

500 високоточних 155-мм артилерійських снарядів; 10 120-мм мінометних систем і 10 000 120-мм мінометних снарядів; 10 82-мм мінометних систем; 10 мінометних систем калібру 60 мм; 37 транспортних засобів MRAP; 120 багатоцільових колісних засобів HMMWV; 6 броньованих легкових вантажівок; високошвидкісні протирадіаційні ракети HARMs; високоточні авіаційні боеприпаси; понад 2700 гранатометів і стрілецької зброї; протипіхотні боеприпаси Claymore від Білого дому.

У рамках Ініціативи сприяння безпеці в Україні (USAI) Пентагон надасть Україні: 45. 000 артилерійських снарядів калібру 152 мм; 20, 000 артилерійських снарядів калібру 122 мм; 50, 000 122-мм ракет GRAD; боеприпаси (125-мм) до танків; термінали супутникового зв'язку SATCOM.

У Пентагоні додають: на відміну від Presidential Drawdown, USAI є органом, згідно з яким Сполучені Штати закуповують обладнання у промисловості, а не постачають обладнання, яке вилучається з запасів Міністерства оборони.

У Раді Європи відбувся новорічний ярмарок на підтримку України

У Палаці Європи в Страсбурзі відбувся благодійний новорічний ярмарок на підтримку України, кошти від якого підуть на придбання потужного генератора для однієї з лікарень Харкова.

Захід провели Україна разом з державами-членами Ради Європи, передає кореспондент Укрінформу. Стенди зі своїм крамом на ярмарку представили двадцять дві країни, водночас багато держав надали спеціальні подарунки для благодійної лотереї. Також відбувся концерт за участю українських артистів.

Відкриваючи новорічний ярмарок, перша леді Ісландії Еліза Рейд сказала: "Україна у моїх думках і в моєму серці".

З вітальним словом виступив заступник генерального секретаря Ради Європи Бйорн Берге.

Представниця Секретаріату Ради Європи Ольга Костенко в коментарі Укрінформу розповіла, що раніше посольство України організовувало щорічні благодійні ярмарки. "В Раді Європи колись теж була така традиція, але після ковіду все це зникло. І зараз ми вирішили відновити її з метою зібрати кошти на підтримку України", – сказала вона, додавши, що посольство Ісландії активно підтримало цю ініціативу.

«Це премія народу України» – парамедик Тайра після вручення премії Сахарова

Сьогодні в Страсбурзі в Європарламенті представникам української влади та суспільства була вручена

премія імені академіка Сахарова.

Серед тих, хто отримав премію від імені України – ветеранка та волонтерка Юлія Паєвська (Тайра), мер окупованого Мелітополя Іван Федоров, правозахисниця Олександра Матвійчук.

Український парамедик Юлія Паєвська (Тайра) сказала Раді Свободи в Європарламенті: «Це премія не моя, це премія народу України. Я лише посередник».

Юлія Паєвська під час вручення премії була у футболці з написом «Маріуполь». «Це просто жакливо, жакливі злочини проти людяності мали місце. Тому що знищене місто, це – геноцид. Ми не можемо допустити, аби таке повторилось знову», – сказала вона.

У вересні Тайра давала свідчення перед Комісією США з питань безпеки та співробітництва в Європі,

Банк Литви зібрав на підтримку України 307,4 тис. євро від продажу пам'ятної монети

Банк Литви зібрав 307,37 тис. євро на підтримку України від продажу пам'ятної монети, присвяченої боротьбі українського народу за свободу. Про це йдеться в повідомленні Національного банку України.

"Колеги вже переказали ці кошти на рахунок, відкритий НБУ для гуманітарних цілей. Вдячність безмежна...", – зазначають в НБУ.

Литовську монету активно купують не лише литовці, а й громадяни Польщі, Латвії, Естонії, Німеччини, Нідерландів, Словаччини.

Допомога кожній людині, яка купує монету, становить 70 євро, загальна вартість монети – 96,80 євро.

Автор дизайну монети – українська художниця Світлана Матвієнко. Монету стилізовано під вишиванку з гербом Литовської Республіки

Зеленський нагородив воїнів у Бахмуті

Володимир Зеленський під час поїздки в Донецьку область поспілкувався з військовими, які обороняють Бахмут, відвідав передові позиції однієї з бригад та заслухав доповідь про оперативну обстановку. Про це повідомив прессекретар Сергій Никифоров у фейсбучі.

Президент вручив державні нагороди воїнам механізованих, мотопіхотних, гірсько-штурмових, танкових, артилерійських та аеромобільних підрозділів. Голова держави та присутні також вшанували хвилиною мовчання пам'ять полеглих на полі бою героїв. Президент Володимир Зеленський запевнив, що пишеться, як і вся Україна, захисниками Бахмута, які своєю хоробрістю доводять: українці вистоять і свого не віддадуть.

Уповноважена Президента Альона Вербицька RND назвала кількість наших захисників у полоні: 3392 українських захисників. Ще близько 15 тисяч осіб вважаються безвісти зниклими.

«ГРОМАДІ» 5 РОКІВ. РОЗМОВА З ГЕНЕРАЛОМ КРИВОНОСОМ

Мирослав Грех

3 грудня 2022р. в яхт-клубі Тіборону відбувся вечір, присвячений п'ятій річниці заснування товариства «Громада», яке має свою друковану газету, що виходить раз у місяць. Погода була погана: дощ, холодно, іприйшло небагато людей – десь близько 50 осіб, але, як сказав пан Ярема Кузишин, який був ведучим вечора, прийшли одні з найбільш стійких, найбільш відданих читачів. Розпочався вечір гімном України. Після виконання гімну Ярема запропонував вшанувати загиблих героїв України. Всі встали та хвилиною мовчання вшанували загиблих.

Ярема: А зараз – короткий екскурс в історію «Громади». Є 3 співзасновники «Громади»: Ярема Кузишин, Наталя Анон і Леся Castillo. Газета вийшла в грудні 2017р. Вони перші почали, а я долучився навесні 2018р. Зараз маємо електронну версію та друковану, де більше 2 тисяч читачів її отримують. Поширюємо безкоштовно по групах в окрузі Сан-Франциско, отримують також церкви, в Сакраменто просять більше давати екземплярів, завозимо на «Міст». Місія наша, крім інформаційної, ще благодійна. Ми єдина на західному побережжі Каліфорнії українська друкована газета «Громада», репрезентуємо українську діаспору, несемо українське слово в середовищі як українців, так і американців. електронну версію більше людей читає. Кожен хоче мати частинку України тут і відчувати свою присутність у житті України. Ми маємо постійних дописувачів – пана Портникова, пана Донія; ми рекламуємо український бізнес, за останні роки потроліть кількість рекламодавців. Ми ростемо, всі вже знають, що є газета, і хочуть розміщувати свої матеріали в ній, повідомлення, рекламу. Фундації Українського Католицького Університету та Союзу українців мають тут своє місце. Ми це розвиваємо, нам цікаво і важливо мати це. Тут є журнали та газети релігійного або розважального спрямування, але наша газета унікальна, бо містить інформативно-політичний погляд. Ми відверті, відкриті до нових ідей, побажань, звертаєтеся до нас, будемо все втілювати.

Наталя: Українська «Громада» друкувалася в 17-18 століттях у Європі, нам Вахтанг Кіпіані показав екземпляр, який друкувався в Женеві в 1840. Ми продовжуємо цю традицію, і якщо пошукати по архівах, то у Франції була «Громада», в Швейцарії. Кожне століття нова генерація українців робила свою газету. Отець Агапій Гончаренко друкував газету староукраїнською мовою. Коли ми були в Вашингтоні, я казала, що ми перша українська газета, а мені зробили зауваження, що у 18-му сторіччі отець Агапій Гончаренко друкував власну газету; сподіваюся, що років через 100, «Громаду» згадуватимуть як його видання. Вахтанг Кіпіані збирає наші друковані газети в його архів преси. Ми з кожного номеру по 5 примірників архівуємо для себе, для нас це задоволення. Сьогодні я розмовляла з одним американцем, який до цього часу не знав, що українці мають свою мову. Він думав, що всі українці розмовляють російською. В Європі росіяни зараз відмовляються від російської мови, бояться нею розмовляти, бо на них дивляться криво, ігнорують. Наших співвітчизників зараз у Європі дуже багато.

Ярема: 3 березня 2022р. ситуація кардинально змінилася – наша газета долучилася до всіх організацій, які брали участь в українських заходах, мітингах, івентах. Тепер розкажемо про фундацію «Ангелик», яка почалася 2018 р. під парасолькою Громади. Ми вирішили фінансово допомагати дітям героїв, які загинули на війні, по 50\$ на дитину. Щоро-

ку обсяг цієї допомоги зростає. За 5 років у восьми обласних центрах з'явилися представники фундації. Вони складають списки матерів і передають фінансову допомогу. Нам про це звітують, ведеться облік постійно. Кожного року ми проводили 2 інвенти – на День захисту дітей і до свята Миколая. 2018-го року ми зібрали приблизно 6,600 доларів, в 2019 – 15,3 тисячі, в 2020 – \$39,385, в 2021 попри ковід ми робили інвенти онлайн, і вдалося зібрати десь 38 тисяч доларів. На цю ж цифру вийшли і в 2022 році. Найбільше допомоги в цьому році надійшло дітям східних регіонів – і це зрозуміло, бо там епіцентр війни. За цей час допомогли коло 800 діткам, серед них є діти переселенців, які опинилися в західних областях України. 197,000\$ надійшло до нас в березні цього року, і ми перерахували їх в Україну. Ми проводили концерти по різних містах і збирали донати від американців. По весні медійна увага в США до війни впала, зменшилися і донати. Все навантаження лягло на наші плечі: гуманітарна допомога харчами, все, що ми зібрали, наприклад 2-3 тисячі доларів, одразу посилаємо на Сумщину, до Дніпра, в Миколаївську область. Ми купили обладнання для госпіталів і для пологових, і це все було профінансовано «Громадою». Фінансували психологів, які надавали допомогу в Київській області, в Бучі, в Гостомелі. Профінансували ІТ-школу в Києві, де вчать програмувати, кодувати, графічного дизайну. Влітку 93 діток були зайняті в цій школі. Ми оплатили ліжечка, комоди для малюків, що приїхали до Західної України, до Закарпаття, завозили генератори з Польщі. Ми направляли широкий спектр допомоги: від продуктових наборів, медицини до обладнання та транспорту. Все це юридично оформлено, нам звітують. За 88 трансферів в Україну виходить десь до 400 тисяч доларів.

Наталя: Нам люди пишуть постійно про свої потреби, і ми по можливості їх задовольняємо.

Ярема: 3 березня мали 4 концерти, організовували там аукціони. Кожен концерт приносить по 7-8 тисяч доларів; також декілька дрібних івентів, на яких збирали кошти. Крім того, показ фільму Михайла Ухмана «Шлях покоління» (інтерв'ю у попередньому номері) приніс прибутку, це був спільний проект. Також допомагали медику Олександру Синельникову, який вижив у пеклі під Гостомелем, але, на жаль, загинув, коли надавав допомогу пораненому в Северодонецьку. Це коротко з того, що нам вдалося зробити за 5 років. Всім, хто допомагав, велике дякую! Дякую Андрію Лесному, який завжди сприяв проведенню івентів і концертів. Зараз чекаємо на перемогу, про що розпитаємо генерала Кривоноса.

Після цього на екрані відобразився генерал Сергій Кривонос для онлайн-розмови.

Сергій Кривонос: Доброго вечора! Слава Україні! Ситуація, яка

склалася в Україні, є наслідком певних помилок. Про це можна окремо поспілкуватися на іншому заході. Треба зрозуміти, що особливо зараз треба, розібратися, що нам далі робити. Мене непокоїть, що державна влада безпосередньо не робить певні речі. Аби значно пришвидшити нашу перемогу, в якій я навіть не сумніваюся, необхідні 3 речі. По-перше, підготовка навчальних мобілізаційних ресурсів (військова підготовка населення в обов'язковому порядку). Ми вийшли на такий рівень, що багато людей, які воюють без перерви, сильно стомлені, і людські можливості не бездонні. Задля перемоги мусимо давати їм відпочити, повинна бути зміна. Друге питання – налагодження роботи промислово-оборонного комплексу, хоч в якомуся варіанті, постійно просити зброю – це не вихід. Добре, що поки ще дають. Якби ви почитали, що просили ЗСУ від Америки, то певні речі викликали б здивування. Це спокійно можна було б робити і всередині України. Третій фактор – підготовка території. Ми розуміємо, що Росія не зупиниться в своїх агресивних намірах знищити нашу незалежну державу, і вчорашній візит російського керівництва до Білорусі показує, що вона розглядається як плацдарм для нападу. Нагадаю, що довжина українсько-білоруського кордону сягає приблизно 1086 кілометрів. І це тяже тим, що ми мусимо тримати там збройні формування, які хоча б перекривають можливі напрямки нападу з Білорусії, замість активного використання їх на інших ділянках фронту. Проте це ми не можемо робити стовідсотково, оскільки Росія застосовує територію Оавіаційних ударів по наших містах і селах, а полігони республіки – для підготовки російських військових, які в подальшому воюють проти України. Це величезний головний біль, і насправді військово-політичне керівництво нашої Батьківщини стоїть перед достатньо серйозним питанням: чи не уразити дані об'єкти, що допомагають знищувати наші землі. Поки що ніяких ударів не нанесено. Чому – наразі не буду говорити, це ще під питанням. Рішення не ухвалено остаточно, однак значно зменшило б настрій росіян стосовно нанесення ударів. Мабуть, є побоювання, що білоруси дуже активно після цього включаться в проведення бойових дій. Така загроза є, коли ми будемо наносити удари і по росії, але поки що командний біль – білорусько-український каток. Такі речі потрібно в першу чергу вирішувати через дипломатичні канали. Розв'язання цих питань іде повільно. Я побоююсь, що в головах певних керівників війна закінчилася, вони вже думають про щось інше. Хоча думати, звичайно, потрібно, планувати, але це знову показує, що керівництво не підготувало країну до сильно затяжної війни в умовах зими.

Хоча я неодноразово це зазначав під час виступів і інші люди казали, що варто готуватися. Збої – це не

тільки недосконалість нашої системи ППО, але й недолік управління. Ось проблеми, які постають перед нами. Без сумнівів, ми їх подолаємо, бо український народ має чудову історичну підготовку, бурхливі дев'яності без світла, води та газу. Багато українців це пам'ятають, зокрема я і моя родина. Нас важко налякати, але є частина населення не готова до труднощів. Особливо у великих містах – чим більше місто, тим простіше створити там колапс відсутності електрики. Росіяни це знають, і як це робити. у багатьох американських блокбастерах показано. Тому всі схеми давно напрацьовані. Зараз росіяни опрацьовують тактику зі знищення нашої спроможності опору. Ну, росіяни дуже на це сподіваються, але не розуміють, чому вона не працює. Плекають надії на незадоволення населення владою за рахунок оцих проблем. На щастя, це не працює; я чітко знаю, що незалежно від помилок влади народ працює самостійно, і велика війна, як я називаю період з лютого, довела, що український народ, не очікуючи вказівок і команд, вмів чітко організуватися в складній ситуації, прийняти рішення і діяти. Як показав лютий і березень, таких вказівок взагалі ще не було, і, слава Богу, що, не гаючи часу, люди згуртувалися, взяли зброю, а в деяких місцях здобули її в бою й зупинили ворога в агресивних намірах знищити нашу волю. Вони настільки були самовпевнені, що, наступаючи на київському напрямку, в своїх тилах мали форму для проведення параду в Києві. Не склалося. Дяка Господові, що є такі українці, за духом найвищого рівня воїни.

Ярема: Пане Сергію, поділіться Вашим досвідом керування підрозділами, проведення боїв, як захищався Київ? Як батальйони на території, як я розумію, Гостомеля зустрічали ворога? Укий супротив чинився, якого успіху досягли?

Кривонос: Я знаю, що досвід українців у цій війні почали вивчати в багатьох військових навчальних закладах поза всякої логіки, поза військової математики. Маючи величезну перевагу, рашисти не просунулися далі, ми зупинили їх зупинити, призвело до цього бажання українців захистити власну землю. Коли спілкуєся зі своїми друзями, співслужбовцями, вони згадують величезні колони російської техніки, яка як той здоровений хробак повзе по наших дорогах; тоді сумнівалися, чи зупинимо, чи не зупинимо. Перетнули межу можливого та зупинили. Звичайно, якби з боку влади насмілилися задовго до покращення підготовки наших територій, збройних сил до опору, це значно зменшило б спроможність росіян або взагалі відбило б бажання до наступу. Проте як склалося, так склалося. Я наведу 1 приклад: в одному з підрозділів 8-го пошу спеціального призначення, яким тривалий час я командував, два бійці, котрі брали участь в попередній війні, вже мали інвалідність. Один втратив праву, а другий – ліву ногу; між тим, коли вторгнення активізувалося, вони на протезах пішли воювати. Я пам'ятаю їхній приїзд до мене, я їх добре знав, відвідував, товаришував. Вони просили певну допомогу, а я не міг стримати шок, коли спеціальні протези обвішали зброєю, спорядженням. При тому воїни поводитися спокійно та не звертали на свої вади уваги. Інколи навіть суперздорові, підготовлені чоловіки не справляються з емоціями перед небезпечкою, а тут взірєць палкого бажання людей захищати власну країну, незважаючи на обмеження. Яскравий зразок – виграв одного з поранених бійців на чемпіонаті з джуджитсу

["«Громаді» 5 років..."] початок на стор.5

в Україні. Це демонструє силу духу українців. З приводу Києва, зупинило ворога те ж бажання спроможних українців. Згадую об'єднання великої групи морської піхоти України в підрозділ. Нагадаю, що в кінці першої доби російські підрозділи вже вели активні бойові дії як в околицях, так і в самому Києві. Навіть в районі стадіону «Спартак» 25 лютого зранку російська колона була знищена силами наших спецпідрозділів, на території Оболонського району також. Уряд попереджували, в тому числі і я, що росіяни в разі великої навали зайдуть за 8-12 годин до Києва. Тоді мені відповіли, що я панікую, в принципі з цього приводу мене й звільнили з лав ЗСУ, за доведення до людей правди. Але час розставив крапки над і, він уже фактично розставив. Спеціалісти як я мали рацію, проблема в тому, що нас не почули своєчасно, втрати могли б бути в кілька разів меншими. Нам розповідають про невеликі втрати, можливо, це спеціальна стратегія, підтримки бойового настрою. Українців уже не зупинити в бажанні покласти в землю і знищити ворога, і нас не налякають цифрами. Щоб зрозуміти правильно реалії, 2 тижні тому я був на кладовищі одного з міст України, до того я приходив рік тому та бачив кілька поховань військових, які загинули за незалежність України, а зараз кількість могил достатньо велика. Тим паче, в порівнянні з 1 рядом могил з 2014 року по 2022, 2 ряди з лютого 2022 по листопад неприємно дивують, бо цифра загиблих подвоїлася. Хоча можна просто пройтись центральною вулицею Хмельницького та подивитись, як, слава Богу, хмельничани проводили правильну підготовчу політику. Як пам'ять про загиблих, вони виставляють банери про кожного полеглого хмельничанина, виставка вже розтягнулася на цілу вулицю, зі стендами пліч-о-пліч. Ти бажаєш прийти помолитися, а коли бачиш багато знайомих, стає зрозуміло, що ми платимо велику ціну. Втім, я дуже вдячний нашому головнокомандувачу Залужному, який створив таку команду, що спирається на правильну тактику та сили українського народу – вона змогла прийняти зупинити ворога до Києва. Хто їздив донецькою трасою з Києва на Житомир, розуміє: коли підірвали мости, підрозділи ЗСУ вели важкі бої, і, як це було зі сторони Ірпіння, далі слідувала практично прямим шляхом на Київ. І можна було спостерігати впродовж битв на цій ділянці, як російська авіація намагалася бомбити бойові порядки наших підрозділів. Це все було. І головне, щоб не повторилося. Загроза російського наступу на Київ нікуди не ділася й може повторитися. Наше завдання – бути до цього готовими.

Ярема: Дякую! З вашого дозволу передам мікрофон нашій спільноті для питань. Будь ласка, хто бажає?

Андрій Федоренко: До 24-го числа Зеленський викликав дивне відчуття, говорив, що буде розмовляти з Путіним, подивитись йому в очі. Після 24-го числа таке враження, що він змінився. Почав розмовляти як нормальний лідер країни з людьми, взяв на себе цей удар. Ваше персональне відчуття Зеленського до і після рашиської агресії? Ми знаємо всю Вашу критику Президента, але що Ви думаєте з приводу цього?

Кривонос: Я сприймаю людей не по словах, а по вчинках. Це, мабуть, буде більш юридично й етично правильно. На жаль, не завжди ті фрази відповідають діям, ось так коротко я відповім.

Наталя: Зараз багато військових експертів прогнозують закінчення війни. Одні кажуть, що війна закінчиться до кінця зими. Конкретно Буданов передбачає, що війна припиниться до початку літа. Ваш погляд?

Кривонос: Я не хочу поповнювати ряди цих військових експертів, певні експерти в моєму розумінні є тільки експертами. Крім того, аби закінчити війну, треба зрозуміти, що навіть вихід на державний кордон України не призведе до бажання Росії закінчити війну. Чому? Навіть

коли ми звільнимо нашу територію, а я в цьому впевнений, Росія і в подальшому продовжуватиме наносити ракетні удари по наших територіях. Тому завдання номер один: нам потрібно не тільки звільнити територію, а звести до нуля здатність ворога бити по наших об'єктах. Війна закінчиться тоді за потужної активної підтримки нас, в першу чергу, від США, Англії, Канади, Японії, країн Балтії та Польщі, за посилення економічних санкцій. За рахунок цього зменшаться прагнення Росії щодо нашої держави. Навіть смерть Путіна, в моєму розумінні, не зупинить реваншистські настрої політичної верхівки Росії. Для них пріоритетна місія – знищити нашу незалежність. І, більше того, у їхні плани входить гніт нашої національної свідомості. Те, що вони хочуть "миритися" і вивозять з окупованих територій дітей у свої регіони, на далекий схід, показує глобальний план геноциду української незалежності.

Наталя: Ми тут українсько-американською діаспорою домагалися, щоб Америка передавала зброю в Україну, та існує теорія, конспірологія, що нібито США передавали зброю України, але в певних кількостях, не в таких, як просили ЗСУ, для того, щоб стримувати росію, не дати їй перемогти, але й не дати водночас Україні перемогти швидко. Як прокоментуєте?

Кривонос: Звичайно, просили значно більше, ніж дають. Розумію, що працює система надання допомоги, і що хотілося би значно більше й швидше, певні засоби високого точного ураження нам потрібні постійно, але нам дають так, що інколи виникає відчуття «щоб не здохли з голоду». Щоб нас не вбили остаточно, до останнього моменту надходить допомога. Хотілося б значно більше артилерійських засобів системи протиповітряної оборони, і ракетного озброєння, і артилерійського озброєння. У сучасній ситуації непогано було б, рішення поки не прийнято, отримати гвинто-реактивні літаки типу Тухану, які ефективно боролися б з іранськими дронами. Росіяни накопичують резерви війни великою кількістю ракет і безпілотників, які пробивають нашу систему ПВО. Ми просто не встигаємо перезарядитися – знищуємо першу хвилю, а на другій хвилі їхні ракети досягають цілі. Тому зрозуміло, що треба мати більше засобів, і тут нічого говорити. Знаю яким чином на початку війни йшла дієва допомога країн НАТО, з США, і певні підрозділи української армії вже наділені американською зброєю. Наразі треба більше, щоб уже всі перейшли на єдині НАТО-вські збройні калібри, це значно краща зброя, яку ми мали, але на жаль, підрозділам спеціальних операцій вона не достається.

Є приклади, коли купують цю зброю органи НАТО за кордоном. Ця зброя найкраща, надійна, і ця зброя потрібна. Хотілося б, аби левд-ліз працював, а поки це тільки розмови. Знаючи спроможність оборонно-промислового комплексу США, хотілося б мати більше. Але в певних моментах, чекаючи допомоги, слід використовувати свої запаси. І я підкреслював, що досить чекати, треба використовувати досвід попередніх війн і налагоджувати весь випуск хоча б певної продукції оборонно-промислового комплексу на власній території й на території сусідніх держав. Так, буде правильно проводити перемовини, правильно просити розвитку певних підприємств. Оце, мабуть, найголовніше. У свій час не була належною обороноздатність країни. Навіть у січні цього року ВР позичила з бюджету ЗСУ 50 млрд гривень, достатньо велику суму, практично 2 млрд доларів, і от якби ці гроші вклали у виробництво або закупівлю артилерійських снарядів. Тільки в Київській області в березні, маючи чудову розвідку і спроможності враження ворога, в певних моментах ми не могли їх реалізувати, бо не було чим стріляти. І спілкувався з представниками СБУ, вони казали, що, особливо в перші 2 тижні російської навали, артилеристи не могли навіть декілька годин поспати за добу. Тоді один з моїх побратимів сказав, що встиг передягнути шкарпетки тільки на 2-й день війни. Настільки була висока напруга ведення бойових дій в передмістях Києва.

Олександр Тягло: Я зрозумів, що українські війська майже не насичені американською зброєю. Питання таке: Україна виробляє якусь зброю сьогодні чи користується ресурсами, які були до цього і залишилися від радянського союзу?

Кривонос: Ми мали мало спроможності виробляти зброю, це стосується в першу чергу ракет, за 1-2 роки до початку війни були спроби заморозити ці програми. Але якраз за рахунок активної інформаційної боротьби з мого боку та з боку Юрія Бутусова не зупинили програму виробництва «Нептуна» й українських протитанкових комплексів. Але якщо б це працювало в нормальному режимі. Ось приклад: влада знала про початок війни, це доводилося з жовтня до українського народу, але якщо вони здогадувалися про це, чому тоді в оборонно-промисловому комплексі заводи не запрацювали 24/7 без вихідних. Завод «Артемій», який весь час виробляв артилерійські снаряди, за півроку до війни працював 1-1.5 дня на тиждень, а якби він працював 7 днів на тиждень – скільки снарядів ми могли б отримати! Коли б конструкторське бюро «Промінь» пра-

цювало 24 години на добу, яку кількість комплексів «Стугна» ми випустили б. За ці місяці КБ могло випустити додатково десь 2-2,5 тисячі пускових ракет. Тому наразі переважно використовуємо те, що нам передали і передають наші партнери. Бачите, ситуація таким чином розглядається через неправильну поведінку керівництва оборонпрому. Вони весною і влітку піарилися на фоні своїх підприємств, розповідали, які молодці, а потім прилетіли російські ракети й знищили ці підприємства. І люди замість того, щоб тримати язик за зубами та займати такі посади, допускають примітивних помилок, в моєму розумінні, за такі помилки потрібно не просто звільняти з посад, але карати, притягати до кримінальної відповідальності. Цього не було зроблено. От вам приклад реальної ситуації, тому ми достатньо сильно залежимо від підтримки країн НАТО. І, слава Богу, що нам є чим воювати і чим стріляти, бо через неправильну поведінку в інформаційному просторі, коли почалася мобілізація в Росії, українському народові почали розповідати, що ці 300 тисяч воїнів, перше, не наберуть, по-друге, ці 300 тисяч – алкоголіки. Одна з великих помилок на війні – недооцінка ворога. Ворога не треба боятися, але, між тим, треба чітко дивитися на ситуацію, яка склалася. Якщо з тих 300 тисяч витримають 50 тисяч, це будуть через певний час воїни, які зможуть воювати. Щоб убити одного з цих 50 тисяч, мусимо мати патрони, снаряди для успішного нанесення збитку ворогові. Тому за подібної організації, внаслідок недбалості, а інколи злочинної недбалості, ми не змогли правильно налагодити роботу ПВК, маємо, що маємо.

Тягло: Ще питання: чи Україна має закордонних військових радників? Чи Ви співпрацюєте з ними?

Кривонос: Так, ще з 14-го року військові радники багато допомагають. Але як ми досягли хорошого результату – це виходить за межі розуміння. Вони вчать і вчать від нас.

Мирослав Грех: Ви хвалили генерала Залужного, весь світ захоплюється ним. Не було бажання повернутися під його командування? Адже у Вас великий досвід, і Ви могли б ще послужити Україні.

Кривонос: Я і продовжую служити Україні, і те, що я сьогодні з вами тут говорю, то я дійсно працюю на обороноздатність України. Це по-перше. По-друге, в лютому-березні захищаючи передмістя Києва, я був впевнений, що дослужу. Потім була дана команда політичного керівництва України відмінити наказ мого зарахування до ЗСУ, й цю ахінею можна почитати. В березні я керував на засадах добровольця. Тобто, мені дали можливість керувати тисячами людей, це вважалося нормальним, а коли небезпека спала, тоді вже я став не потрібен, «до побачення». На жаль, пан Зеленський, розглядаючи мене як одного з політичних опонентів, дав команду, щоб я не міг реалізувати свої знання і навички. Однак, до речі, все одно я це роблю та продовжую робити попри те, що після складної операції вчуся повністю ходити. Я думаю, що скоро зможу пересуватися абсолютно вільно.

Мирослав: Дякуємо Вам за це.

Питання з залу: Пане генерале, питання технічне. Цікавить Ваша думка щодо атак на російські спеціальні об'єкти критичної інфраструктури, саме зараз і на майбутнє. Якщо можна, детальніше, дякую.

Кривонос: Це була відплата, це треба робити. Я про це казав і весною цього року, і влітку яким чином і що треба робити. Прикро, що інколи наші бажання не співпадають з нашими можливостями, якби мали шанси та шляхи для подальшого ураження ворога, то, думаю, могли б це використовувати.

Ярема: Питання стосовно генерала Залужного. Його зараз кожен вважає асом, лідером нашого війська, і гарним тактиком, і стратегом. Чи є в нього амбіції, може, піти в політику в перспективі? Ви близько знайомі з ним. А ми розуміємо, що

ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ РІЗДВЯНИХ СВЯТ В УКРАЇНІ

Ліза Гоц

Цікавий факт: якщо поставити питання будь-якій дитині щодо її найулюбленішого свята, то з ймовірністю 99,9% після Дня народження вона назве різдвяні празники. І це не дивно, адже різдвяні торжества дарують нам казку та воістину щирі дитячі емоції. Саме вони дозволяють нам забути всі насувні проблеми та повірити в справжнє різдвяне диво, знову поринути в домашню, затишну, сімейну атмосферу. Це дивовижна пора посмішок, гарячого какао та посиденьок біля новорічної красуні ялиноньки.

Та чи будуть такими ж чарівними урочисті гуляння українців цього надто складного року? Які зміни та правила очікують нас через повномасштабне вторгнення? І, мабуть, найактуальніше та найпопулярніше питання грудня: «Чи зміняться дати Дня Святого Миколая та Різдва?»

Розглянемо спершу, коли відбувається святкування Різдва та чому взагалі маємо переходити на інші дати – ми ж не католики.

Почну з короткого екскурсу в історію. Давним-давно всі християни та католики відзначали Різдво в один день. Розбіжності почалися тоді, коли церкви перейшли з Юліанського календаря на Григоріанський, проте корені цієї ідеї зародилися ще раніше.

Юліанський календар, заснований на спостереженнях за видимим рухом Сонця небом, ввів у Стародавньому Римі Гай Юлій Цезар ще до н. е. Його розробив александрійський астроном Созіген на основі календаря Стародавнього Єгипту.

Коли Київська Русь у X ст. прийняла християнство, прийшов і Юліанський календар. Однак середня три-

валість року в Юліанському календарі становить 365 діб та 6 годин. Тобто юліанський рік був довшим за астрономічний на 11 хвилин 14 секунд і, отже, відставав від реальної зміни років. У результаті, в середині XVI виникла різниця у 10 діб. Це сприяло тому, що в 1582 році відбулася реформа календаря. Новий календар уклав Римський Папа Григорій XIII. Різницю прибрав, коли після 4 жовтня 1582 було наказано перейти відразу на 15 жовтня. Новий календар став називатися «Григоріанським».

Проте, на жаль, не всі країни перейшли на новий календар. Такі країни, як Україна, Грузія, Сербія та росія відмовилися від оновленого календаря. Чому? Політичний принцип. Тодішня диктаторська політика нав'язувала думку «католик православному не брат».

Зміни в Україні розпочалися лише під час революції: УНР (Українська Народна Республіка) проголосила про перехід на новий Григоріанський календар. Більшовики теж запровадили його. Втім, церква трималася традиції та не хотіла підтримувати комуністів.

Склалася ситуація, в якій звичайні люди почали жити за новим стилем (Григоріанським календарем), а церква продовжувала за старим (Юліанським).

Останній раз в Україні святкували Різдво 25 грудня в 1929 році. Так яка ж причина відмови церкви від цього дійства? Відповідь на поверхні. Українська церква більшою своєю частиною підпорядковувалася Московському патріархату, якому у свою чергу цей перехід абсолютно не вигідний. Такі великі свята, як правило, дуже зближують лю-

дей. А через те, що з давніх часів і донині росія намагається відрізати мою Батьківщину від цивілізованого світу, такий політичний хід під прикриттям церкви й традицій аж занадто логічний. Тому українці повноцінно й не змогли перейти на Григоріанський календар.

Звичайно, 25 грудня – лише умовна дата народження Ісуса Христа, в жодному документі, включаючи Біблію, не було прописано цього. Це радше пов'язано з Римською імперією та зимовим сонцестоянням. Проте факт залишається фактом. Усі християни та католики відзначали це свято в один день.

Наразі українська церква закликає народ переходити до традиційних дат: 6 грудня – День Св. Миколая, 25 грудня – Різдво, а Щедрий вечір – 31 грудня.

Хоча Митрополит Київський і всієї України Епіфаній ще в 2019 році заявив, що українці можуть святкувати Різдво за Григоріанським календарем 25 грудня, якщо вони цього хочуть.

То коли ж святкувати Різдво?

Вибір – за народом. Православна церква України поки не перейшла на Григоріанський календар. Вона зробить це, якщо таку реформу підтримає більшість парафіян.

Чому перехід важливий?

Коли українці святкуватимуть Різдво за Григоріанським календарем, то приєднаються до світової традиції. Це стане ще одним кроком відокремлення нас від Росії та Московського патріархату.

Доречним питанням залишається й те, чи будуть узагалі святку-

hireterra.com

SIGN UP

ЗАРЕЄСТРУЙСЯ

Considering a new job in IT?

Join Hireterra, an anonymous job search platform for IT professionals in the US, ideal for passive and active job search!

Why Hireterra?

- ✓ Get hired bias-free
- ✓ Discreet active or passive jobs search
- ✓ New job postings every day
- ✓ You control the process - we don't share your info with recruiters until you open contacts via chat.

100% Free for job seekers / 100% безкоштовно для кандидатів

Шукаєш нову роботу в IT?

Приєднуйся до Hireterra, анонімної платформи для пошуку роботи для IT спеціалістів в США, ідеальний варіант для активного і пасивного пошуку роботи!

Чому Hireterra?

- ✓ Контролюй процес рекрутингу
- ✓ Шукай роботу активно і пасивно
- ✓ Нові вакансії кожний день!
- ✓ Ви контролюєте процес – ми не ділимося вашою персональною інформацією з рекрутерами, поки ви не відкриєте контакти в чаті.

Earn more on your savings with a HIGH-YIELD CERTIFICATE!

SPECIAL SHARE CERTIFICATE

4.00%^{APY*}

FOR 13 MONTHS

Перейдіть до ukrainianfcu.org для
повного графіку роботи і адреси відділень.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ПРОПОНУЄМО ВСІ ВИДИ ПОСЛУГ!

- Чекові рахунки
- Ощадні рахунки
- Сертифікати
- Позики
- Кредити на Нерухомість
- Платіжні Картки VISA®
- Онлайн і мобільний банкінг

ЗАПРОШУЄМО ДО НАШИХ ВІДДІЛЕНЬ!

Citrus Heights, CA
7084 Auburn Blvd.
Citrus Heights, CA 95621
916-721-1188

Rancho Cordova, CA
11088 Olson Dr.
Rancho Cordova, CA 95670
916-894-0822

*APY is Annual Percentage Yield. Rates are effective as of 11/14/2022. Minimum deposit is \$500. Rates may change at any time. No rate adjustment on prior share certificates. There is a penalty to withdraw the money (principal) you deposited into your Certificate before it reaches the maturity date; you may withdraw the dividend earned at any time w/o penalties. The APY will remain in effect for the term of the certificate. Dividends are compounded and credited quarterly. Fees may reduce earnings. Other rates and terms are available. UFCU reserves the right to terminate these offers at any time without any further notice. Membership subject to eligibility. Federally insured by NCUA. **Applies only to IRA share certificate accounts:** IRA Certificates are subject to IRS contribution limits. Additional deposits are not allowed into the same account. UFCU doesn't offer tax advice; consult a professional tax advisor for IRA contribution limits and deductions. Penalties apply for early withdrawal.

Law Offices Of Serhiy Nikolaichuk
Personal Injury, Estate Planning, Probates

Serhiy Nikolaichuk
Attorney at Law

Tel.: 415.980.0130
Fax: 888.979.8727
sn@sninjurylaw.com

4366 Auburn Blvd., #104
Sacramento, CA 95841

2950 Buskirk Ave., Unit 300
Walnut Creek, CA 94597

1350 Old Bayshore Hwy., Ste. 520
Burlingame, CA 94010

["Про відзначення свят..."] початок на стор.7

вати новорічні свята...

На мій погляд, це вже залежить від волі самої людини. Хтось бажає утриматися від святкування, а хтось мислить наопаки. Проте, дослідивши результати опитувань, можна зробити висновок, що все-таки більшість громадян факт війни не зупиняє в новорічному святкуванні. До того ж, зі слів наших військових, ми не маємо відмовлятися від веселощів, хоча б заради діточок, що заслуговують на чудову новорічну казку.

Українці мають взяти паузу та відпочити, ніяка русня цьому не завадить. Проте звичайно святкування цього року кардинально від-

різнятимуться від звичних. По-перше, комендантська година досі чинна, що означає лише те, що зустрічати 00:00 всі будуть вдома в колі рідних або друзів (кому пощастило мати таку змогу). По-друге, проблеми з електрикою: в Україні все ще складна ситуація зі світлом, ворог-терорист кожен тиждень намагається залишити наш народ без світла. Але він забув про світло всередині людей!) А тому світло, а точніше його відсутність, очевидно не завадить теплим розмовам і святковій вечері. По-третє, додаткові вихідні: 31 грудня 2022 року згідно з календарем припадає на суботу, а 1 січня 2023 – на неділю. Раніше, якщо великі державні чи релігійні свята випадали на вихідний день, наступний після них по-

неділок також відпочивали. Тобто 2 січня 2023 року мало бути вихідним днем. Однак, у період воєнного стану в Україні тимчасово призупинено норму Кодексу законів про працю України, тож в українців не буде додаткових вихідних на Новий рік 2023.

Чи прикрашатимуть ялинки міста? Стовідсотково! Цього року українці дали повну волю своїй фантазії та патріотизму, красуні-ялинки вийшли абсолютно різних форм та розмірів. Почну з головної, тої, що розташована на Софіївській площі в Києві. Новорічне дерево декороване голубами миру, а на верхівці – герб. У Миколаєві ж створили ялинку з маскувальних сіток: вона складається із шести секцій, кожна секція сягає 6 метрів у висо-

ту, завширшки – 2,5 метри, з новорічними кульками й гірляндами в ролі додаткового шару. Хмельничани встановили дерево прямиїнько на ворожій ракеті, а харків'яни заради безпеки розмістили своє в перехіді метро.

Щодо ілюмінації – вихід простий: заради економії електроенергії ми використовуємо гірлянди-енергозощаджувачі, що працюють від генератора, а підсвічуються лише в певні часи. Вдома ж українці використовують звичайні гірлянди на батарейках.

Ось такі різдвяні свята попереду в українців: з одного боку – суворі, але з іншого – це цікавий досвід, який згодом переллється в скарбничку історії, яку ми передаватимемо з покоління в покоління.

CREATE A CLEAR VIEW FOR YOUR BUSINESS

Benefit Experts is a full service, independent insurance agency with broad market access and unparalleled service. Benefit Experts is your one stop shop for all of your businesses insurance needs.

SERVICES:
Group Health Insurance
HR Services, 401k
Workers Compensation
General Liability and much more
(see website full list of services)

CONTACT US TODAY:
Serge Barbir CEO
TOLL FREE 800.495.4172
P. 650.651.4228
Sbarbir@benefitexperts.com
www.benefitexperts.com

**Voted best of Palo Alto
6 years running**

["Війна, мир чи футбол?"]
початок на стор.1

ла згоди не такий виступ.

Абсурдно для нас, українців, була б сама постановка питання, що більш значуще: відсіч у війні з російським агресором або чемпіонат з футболу. А от які пріоритети ставить світ?

Голова Міжнародної Федерації футболу Джанні Інфантино повідомив, що прибуток від чемпіонату склав 10,5 мільярдів доларів США. А українське Міністерство фінансів підсумувало, що за 11 місяців дефіцит бюджету становив 807,5 млрд грн., тобто десь близько 20 млрд доларів США. З одного боку, фабрика зі створення коштів плюс мільярдні перегляди телетрансляцій під виглядом спорту, а з іншого – розбомблені міста, ізоляція від світа й тепла. Чи має бажання французький чи аргентинський вболівальник думати про якусь далеку країну на сході Європи, коли на кону боротьба за корону світу, нехай цю корону й примірить не сам вболівальник, а кілька десятків мільйонерів у спортивних формах?

"Ми запропонували світові "Формулу миру", абсолютно чесну. Ми її запропонували, тому що у війні не буває чемпіонів, нічії бути не може. Отже, я оголошую про ініціативу скликання Глобального саміту "Формули миру" – цієї зими. Саміту для об'єднання всіх народів світу задля ідеї глобального миру.

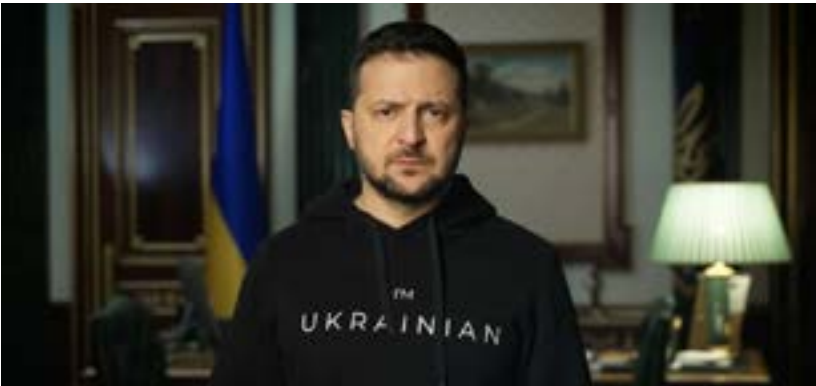
Трибуни стадіонів порожніють після матчу, а після війни безлюдними залишаються міста. Тому війна повинна зазнати краху, а мир повинен стати чемпіоном, як це тут зараз – у Катарі. Чемпіонат світу, а не світова війна. Це можливо! Будь ласка, підтримайте Україну та наші зусилля для відновлення миру!" – мав виголосити Зеленський у відеозверненні до вболівальників перед фіналом між Францією та Аргентиною. Це промова про мир, про наше бажання миру. Однак, і такі формулювання налякали Футбольну Федерацію. Великий спортив-

ні гроші люблять не просто тишу, їм подобається вдавати, що у світі нема війни.

4 роки тому ФІФА вже робила вигляд, що фашистська Росія не є агресором, не окупувала українські Крим і Донбас, провела чемпіонат у «лігві Сатани». І планета закривала очі на окупацію українських земель. Гірше того, Україна взяла тоді участь у відбіркових іграх, не знайшовши мужності плюнути в обличчя ворогові та відразу відмовитися навіть від спроби потрапити на чемпіонат, який повинен був проходити на території держави-недруга. Ми навчилися говорити, що війна в країні триває вже 9 років, та чи ми поводилися ці 9 років так, що в нас триває війна? Спроба змагатися з Ісландією та Хорватією за право легітимізувати фашистський путінський режим – чорна пляма на нашій біографії. Попередня влада, що встигала торгувати й торгуватися з Росією, вже пішла в минуле; нові реалії такі, що українці обурюються навіть присутністю й одного росіянина на будь-якому міжнародному дійстві. Питання в тому, чи ми пристойно лише Росії, чи намагаємося подолати байдужість величезної кількості жителів Землі? Чи суспільна індустрія розваг не відвертає увагу від нашої трагедії? Звісно, право Президента Франції злітати на виступ національної команди. І, без сумнівів, такий крок позитивно оцінять на батьківщині. Та чи в цей час у його голові або серці залишиться місце для наших проблем?

Хіба українці не хочуть відпочивати? Просто не можуть.

Гортаю стрічку новин у фейсбуці: «Не зміг себе пересилити дивитися жоден матч у Катарі»; «Дивився лише фінал, і, як на зло, на третьому таймі вирубили світло»; «З 1986 не пропускав жодного матчу. А зараз не просто не захотів дивитися – спіймався на думці, що злюся, коли хтось починає коментити»; «Про який чемпіонат ви тут пишете? В мене два дні світла нема!»; «Це тільки я не помітив, що десь у футбол гуляють?»; «От коли в нас у

Херсоні повернеться футбол, тоді й почну дивитися!»

А це пише мій друг Фоззі (Олександр Сидоренко, гурт ТНМК), той, хто, здається, раніше жодного матчу не пропустив, бозна скільки матчів відкоментував, ще й був лідером футбольної команди «зірок»: «А я поїхав з фонду, коли почалися пенальті, бо в мене закінчилися пластирі – нема чого робити. Вони важливіші. Вони зараз радість. Такі вже часи». Фоззі волонтерить – пластирі несуть більше сенсу за переможний гол у фіналі.

Я недаремно в першому реченні написав про візит Зеленського до США. Чи можна змінити світову байдужість і як? Лише активністю. Українці демонструють таку активність не тільки на фронті чи в ремонті пошкодженої інфраструктури. Дипломатія – це теж фронт. Це теж боротьба з байдужістю. Придуркуватий колишній маріонетковий президент Росії Дмитрій Медведєв з'їздив до Китаю чи то вималювати зброю, чи то благодати китайських союзників не заперечувати нанесення ядерного удару по Україні. Можна розглядати будь-які екзотичні версії. Наприклад, один із сонму кремлівських політологів Сергій Марков стверджує, що Медведєв просив дозволу на перекидання в Україну військ КНДР – ще одного світового вигнанця. Вже і мобілізованих не вистачає в Росії, їм мало додаткового «гарматного м'яса». Ми можемо лише гадати, оскільки Росія й на дип-

ломатичному фронті є прикладом неpubлічної політики, за якої справжні цілі соромно навіть на людях називати.

Натомість Україна демонструє прозорість позиції. Публічний виступ перед Конгресом і Сенатом зразок у виглошенні промов. Зустріч з Байдемом – чітка і відкрита позиція української сторони. Так, нам потрібна зброя, підтримка. І Україна говорить про це відкрито. Вказуючи і пояснюючи, що додаткова зброя – єдиний шлях до миру, який лежить лише через вигнання останнього російського окупанта з останнього метра української території.

Україні пообіцяли гроші. Дяка за це владі США та американському народові. Україні дають одну батарею «Патріот». Нарешті. Але одну. Та хіба однією батареєю можна захистити всю країну від маси російських ракет? Україні досі так і не дають літаків. І це не футбол. Втім, це теж елемент байдужості або неповного розуміння.

Як я вже писав вище, байдужість (і непорозуміння теж) можна змінювати лише активними діями. Ось чого-чого, а ентузіазму нам не бракує. Для нас поле бою – це справжній, а не іграшковий фінал. І пенальті в цьому фіналі мають битися лише в одні ворота. Ворота ворога. І ворога треба добивати. З усією підтримкою світу. От коли доб'ємо, тоді зможемо повернутися і до футболу. І раді будемо позмагатися хоч з усім світом.

\$500 donation to a charity of your choice
for each home bought or sold with Oksana.

“Oksana was a pleasure to work with on my first house purchase, ensuring a worry-free and amiable process for all the parties involved. Resourceful and detail-oriented, she was quick to respond to any inquiries and provide all the updates necessary. Oksana wasn’t shy to negotiate better terms for me as a buyer, which is extremely rare to come across in today’s competitive market. Her knowledge and confidence in closing the deal got us through the escrow with no glitch. In a heartbeat, I would recommend her to anyone looking for realtor services

— Kat G.

“I wholeheartedly recommend Oksana. She helped me to close the deal on my first home in San Francisco. San Francisco real estate market is complex and inelastic. Oksana is very proficient, prompt and has all required skills to be successful. She guided me through the process, was accommodative of the situation and provided me all the necessary guidelines to get the deal right.”

— Alexei B.

Oksana Melnyk
Realtor®
925.378.9777
oksana.melnyk@compass.com
DRE 01955526

All material presented herein is intended for informational purposes only. Information is compiled from sources deemed reliable but is subject to errors, omissions, changes in price, condition, sale, or withdrawal without notice. All measurements and square footages are approximate. Exact dimensions can be obtained by retaining the services of an architect or engineer. This is not intended to solicit property already listed. Nothing herein shall be construed as legal, accounting or other professional advice outside the realm of real estate brokerage. Compass is a licensed real estate broker. Equal Housing Opportunity.

With every
account, we open
a relationship.

There comes a time when you need your bank to be more than transactional. During this pandemic, you may have found yourself in a place of serious financial need and felt let down. That’s the thing—you may not think it matters who you bank with, until it matters who you bank with.

Wouldn’t it be great to have a bank that comes through when you need it most? Switch to Fremont Bank and get the financial support you deserve.

Visit us at the Newark branch
or give us a call at
(510) 943-1021

Visit us at the San Francisco branch
or give us a call at
(415) 489-4451

The Fremont Bank Way.

Equal Housing Lender | Member FDIC | NMLS #478471 | DEP-1529-1120

ALL FOR ONE AND ONE FOR ALL

ShortageUA: a platform that united people all over the world to support people in Ukraine with goods

For almost a year, we have been witnesses to horrific events in the center of Europe. The Russia-Ukraine war is ongoing, with millions of people still in need of our support, both mentally and physically. Seeing how these far-away events are changing the lives of those people, many of us wonder how we can be of service.

The whole world is stepping in to help Ukraine. Not just countries, but individuals can contribute as well. The ShortageUA project is one way to share our energy, time, and most needed supplies, and to put a stop to this unjust war.

What is ShortageUA?

Sometimes we think that we must be close to the problem to be able to help. ShortageUA proves that even if you are on the other side of the ocean, you can contribute a lot.

The portal was launched in late March of 2022 by a group of friends from Ukraine and Silicon Valley, with the mission of helping with the delivery of urgently needed supplies from individual donors from abroad to Ukraine. As of December, over \$300,000 of needed supplies were donated to Ukraine via ShortageUA – valuable medical supplies, tactical equipment, digital radio stations, thermal cameras, Wi-Fi tablets, drones, etc.

How to donate?

You might be wondering – who's behind all these donations? These are people from all over the world who decided to help Ukraine in its fight against unjustified aggression. Just regular people who have gone out

of their way to help Ukraine. They are not Ukrainians. They don't hold political office. They don't ask for a press release. They don't even work for charity organizations. They are just ordinary human beings who want to help. They have found many ways to do this: from spreading the word to donating the necessary goods, and some even came to Ukraine to help. Today, we want to share a few inspiring stories about some of them.

Donor impact stories.

Donate time, like Zac.

After flying to Poland in May 2022

to help with humanitarian aid, American missionary Zac arrived in Lviv just a day later and then helped with the distribution and delivery of food and humanitarian aid in Kyiv, Kharkiv, Dnipro, and other cities close to the front line. He was asked why he came to Ukraine because it is dangerous here and there is a war going on. He answered: "Because the love of God is greater than fear, war, and death." During his stay, he interviewed many refugees to hear their stories from the war and posted several videos about our country and their people on his

YouTube channel with the purpose of spreading the truth about what is happening during the war and providing hope in this horrible time. You can check out his YouTube channel by going to [zaciinton.com](https://www.youtube.com/channel/UCzaciinton).

Share the trust, like Stephan.

Our second story is about Stephan from Oregon, USA. He donated an armor plate for the territorial defense of Ukraine. What caught our attention is that before he sent it, he made a stencil and spray painted an emblem of the Ukrainian Trident on the front of the plate. He said of this effort, "I thought it would help ensure the plate would be used in defense of Ukraine."

Shortly after, he collected more supplies listed on shortageua.com and sent another parcel containing a diverse array of tactical gear and medical supplies. And last but not least, he left us feedback on how to improve our website from the donor's perspective, which was critically important for us at that stage.

Share knowledge, like Clare

We had an incredible girl Clare from California.

From the first days of our volunteering, she joins our team of volunteers. We admire people who are not indifferent to the situation and who are ready to get involved in support of Ukraine. Not only does this amazing girl help ShortageUA with database research and copywriting, but she also volunteers as an English-speaking tutor for Ukrainians: both those still in war zones and others who were forced to leave their homes and country.

Give protection, like Tom.

The last story is about the unexpected gifts of life. Sometimes we get offers of help that we even couldn't imagine when we created the portal. We received one such offer from Tom from the UK, who has been breeding and training gundogs for more than 10 years. He kindly contacted ShortageUA to donate 3 of his Working Cocker Spaniel puppies. Imagine what, these dogs are closely related to another dog named Wolferton Drama, whose owner is none other than Queen Elizabeth 2nd. Currently, thousands of dogs serve in the border guard, emergency services, and armed forces of Ukraine, helping Ukrainians to fight the invaders, demining the area and making it safe for future generations. One of these assistants – Patron the dog – even became a celebrity, with more than 300,000 followers on Instagram.

Tom and his dog trainer community sincerely want to help Ukraine. He is ready to drive around 2 thousand miles to deliver dogs close to Ukrainian borders. His willingness to donate dogs was based on finding

ways to support Ukrainians, however he can. For ShortageUA it is an honor and huge responsibility to accept such a cute and specific donation, and it is one more reminder that everyone has the opportunity to help Ukraine in this war just with personal efforts. Here is a photos of Tom with Jet.

Afterward

Such stories remind us that people all over the world care for Ukraine, support human rights and the right of Ukraine to exist, believe in the nation of Ukraine, its people, and its heroes. Please remember that this war is not over.

Find out more on the ShortageUA website.

["Громаді" 5 років..."] частина друга на стор.6

він міг би легко стати Президентом України, і вірю, що був би набагато успішнішим, ніж всі інші в історії нашої держави.

Кривонос: В одному з недавніх інтерв'ю я відповів на це питання. Відповім і зараз. На жаль, керівництво України розглядає його як майбутнього Ейзенхауера, коли після перемоги в Другій світовій він став успішним президентом Сполучених Штатів Америки на 2 терміни поспіль. У незалежній частині розвитку Америки вважають, що стабілізував ситуацію і в світі, і всередині Америки саме план пана Ейзенхауера. Тому є такі побоювання в офісі Президента. Тому вони проводять певну інформаційну політику, навіть подеколи не згадуючи Залужного, я не кажу вже про його внесок у долю України, за це принаймні повинні

нагородити званням Героя України, але цього не роблять, немає нагородження за ці 8 місяців. Чи чорнила не вистачило, чи паперу, щоб надрукувати цей наказ. А в простих українців це сприймається як неповага до людини, яка професійно виконує свої обов'язки щодо захисту території. Ключ до розгадки цього непорозуміння такий: його досі сильно побоюються. Чи є в нього бажання і які бажання, навіть якби йому поставили це питання, він не зміг би відповісти. Я кажу так: навіть дратувати тих, хто слідує за ним. Знову почнуться балачки: «допомагаємо-не допомагаємо». Думаю, що Валерій з часом після перемоги буде силовим лідером держави, і ще багато він може зробити для підняття рівня нашої незалежності, не тільки у військовому плані, але в політиці також. Дай, Боже, йому міцного здоров'я, дуже хочу, щоб з ним нічого не сталося, щоб він в подальшому

впевнено керував нашим військом.

Ярема: Дякую, ми всі йому цього бажаємо. Пане генерале, ще одне питання: у 2014 році, ми всі знаємо, силові структури України були насичені російськими агентами. Яка зараз ситуація? Я розумію, що набагато менше, але яка Ваша оцінка становища?

Кривонос: 5-а колона існує всередині країни і наносить шкоду певними медіа-засобами або бездіяльністю відносно деяких питань. Відповідно таким чином, в повному розумінні її ліквідація ще не пройшла. За кількістю питань краще не силові структури, а офіс Президента.

Тамара Донченко: Сергію Григоровичу, я висловлюю свій подив і повагу Вам. Ми земляки, я народилася в Лохвиці, а це я рідна сестра Тараса Кутובה. Ви, напевно, знали мого брата, він служив міністром в уряді Гройсмана. Коли почалася війна, мої батьки були під Києвом. Оскільки

Тарас лежав у могилі, він не міг їм допомогти, заступитися. Це зробили Ви. Рідко зустрічаю таких великих людей, як Ви, які настільки сильно люблять Україну. Хочу подякувати за моїх батьків, фактично Ви врятували їх, бо вони були поблизу Жулян. Питання: для кожного українця мир – це відсутність війни, відсутність Москви. А що Ви розглядатимете як перемогу України?

Кривонос: Для мене перемога в цій війні дорівнює не тільки звільненню територій, це й руйнування РФ. Руйнування її спроможності щодо агресивних планів. Те, що уряди певних країн Заходу не особливо хочуть руйнування цієї держави, в цілому, було відомо давно, в першу чергу, це опасіння розвалу Росії, зокрема економічними засобами. Вони бояться недостатнього контролю над ядерним арсеналом, усе в діях призведе до ядерного тероризму. [...]

Продовження у випуску №63.

ДЛЯ ДІТЕЙ

НОВОРІЧНЕ ДИВО

Ольга Зубер

Сутеніло... Потріскував мороз, сніг виблискував сріблом, переганяючи одна одну літали синички, щоб зігрітися. Перехожі поспішали додому зі святковим настроєм. Авжеж! Завтра – Новий рік!

Всі були зайняті своїми справами та клопатами, ніхто не звертав уваги на малесеньке кошеня, що сиділо біля будинку. Сиділо воно вже давно. Щоб трохи зігрітися, скрутилося маленьким клубочком і з цікавістю позирало на перехожих.

Темніло. Кошеня дивилося на вікна, що запалювалися жовтими вогниками. Йому видно було людей, які щось робили, бігали, розмовляли, сміялися... Звідти пахло теплом і чимось смаченьким. То був зовсім інший світ. Не той, в якому жило кошеня. Воно не знало, що таке тепло і ласка, бо ніколи не відчувало цього. І ніколи не пило теплого смачного молочка.

Стало зовсім темно. Мороз посилювався. Кошеня так змерзло, що не могло вже й поворухнутися. Воно вже не спостерігало за людьми, а, заплющивши оченята, сиділо тихо, наче заснуло.

Воно не бачило, як у вікно його помітила маленька дівчинка. Лише відчувало, як його підняли теплі й ніжні рученята і понесли в інший світ...

Куранти били дванадцять, всіма кольорами блимала ялинка, надворі тріщав новорічний мороз, кружляли сніжинки.

А на м'якенькому килимку солодко спало маленьке кошенятко, а біля нього стояла тарілочка теплого солодкого молочка.

COFFEE4UKRAINE

perkartisancoffee.com

Американський журнал Time присудив звання «Людина року» Президенту Володимиру Зеленському та «духу України». Про це йдеться на сайті видання.

[НОТАТКИ за грудень] початок на стор.1

цього року стало остаточно зрозуміло, що союзники України – в цивілізованому світі. А ті, кого вважали ну якщо не «братями», так добрими сусідами – вороги та бузівіри. Саме цього року очевидно, що українцям потрібна Україна, вони готові боротися за неї, віддавати свої життя та здоров'я, збирати кошти й не просто виживати – а вести побут і боротися в нестерпних умовах. Саме цей рік змусив багатьох і в нашій країні, і в діаспорі згадати про власну національну приналежність і як багато це означає.

Це дуже довгий рік, бо насправді завершиться лише із закінченням страшної війни. Коли добігне фіналу війна? Зрозуміло, що ніхто сьогодні не може дати впевнених прогнозів. Проте, саме в грудні на сторінках видання "Economist" опублікували розмови з Президентом України Володимиром Зеленським, Головнокомандувачем ЗСУ Валерієм Залужним та керівником Сухопутних військ Олександром Сирським.

Ці інтерв'ю дають уявлення про те, як у Києві бачать подальший перебіг подій.

Валерій Залужний – скоріш за все, вперше за довгий час – описав складність військових завдань, від результативності яких залежать шанси тих пропозицій, з якими виступає політичне керівництво держави. Він та інший український воєначальник, Олександр Сирський, закликають не недооцінювати Росію, оскільки така помилка, як правило, призводить до поразки. І Залужний, і Зеленський говорять про необхідність додаткових ресурсів для української армії. У Києві багато хто припускає, що інтерв'ю з'явилися насамперед для "діалогу" щодо додаткових ресурсів із західною аудиторією, але реальні розмови про військове постачання відбуваються в тиші кабінетів, а не на журнальних шпальтах. А громадська думка Заходу формується не завдяки текстам ділових видань, а через людиноненавистницю політику Росії: кожна нова атака, кожен новий будинок, що залишається без світла й тепла, кожне зруйноване

місто формують цю думку.

Тому Залужний просто констатує факт: без значної західної підтримки виграти війну з Росією, звільнити українські території до останку набагато складніше. Ось чому в інтерв'ю українських керівників йдеться не про терміни війни, але наголошується про ймовірність нового масованого нападу Росії, зокрема й на Київ.

При цьому маємо враховувати ще й той факт, що ми читаємо інтерв'ю генералів, які звикли мислити стратегічною логікою битв чи, як у випадку із Зеленським, погляди людей, які зацікавилися політикою зовсім нещодавно, буквально напередодні перемоги чинного українського президента на виборах 2019 року. З цими діячами Путін веде війну чекіста, впевненого, що перемога у війні – це не перемога над армією, а перемога над мирним населенням, повна дестабілізація ворожої країни та створення умов для від'їзду та смерті більшості її мешканців. Після провалу блицкригу Путін хоче виграти саме таку війну і, схоже, щиро не розуміє, чому він має припинити воєнні дії та чому йому дорікають війною з жінками та дітьми. Саме з жінками та дітьми Росія сьогодні і воює, а її президент отримує щире задоволення від процесу. При цьому йому довелося визнати, що «спецоперація», яка за його початковими розрахунками повинна була тривати лише кілька днів, може бути довгою. З одного боку, це путінське зізнання у фіаско. Якщо згадати розрахунки Путіна, то в Україні вже дев'ять місяців мав існувати маріонетковий режим Віктора Януковича, в низці регіонів сходу та півдня країни з благословення нової «влади» мали відбутися «референдуми» щодо приєднання до Російської Федерації, а сам він разом із Януковичем та Лукашенком мусив уже працювати над угодою про створення союзної держави Росії, України та Білорусі. Тепер ці путінські плани остаточно стали політичною фантастикою.

З іншого боку, Путін не хоче з цим погоджуватися. Його добре відома впевненість, неготовність реально оцінити ситуацію призводять до того, що замість триденної війни він готується до трирічної та, здається, зовсім не турбується, яку ціну заплатить Росія за його рішення битися мідним чекістським чолом об стіну українського опору та західного відторгнення.

Чи має ця «довга війна» тактичні мети? Так, і їх також не приховують. Про одну з цих цілей доводиться писати після кожної російської атаки проти української критичної інфраструктури – на зустрічі з членами Ради з прав людини (!) Путін із задоволенням визнає авторство цих атак. Росія прагне досягти навіть не капітуляції України, а зникнення, втечі її населення – однак виходить

це погано.

Якщо говорити про війну армій, то й тут Путін має свою тактичну мету – вихід на адміністративні кордони регіонів, приєднаних до Російської Федерації. Він залюбки говорить про те, що сьогодні Азовське море – «внутрішнє море» Росії та вимагає забезпечити рух «кримським коридором» – сухопутним маршрутом з Росії до окупованого Криму через інші окуповані області України. Коридором, який дивовижно нагадує «данцигський коридор», якого Адольф Гітлер жадав від Польщі перед Другою світовою.

Зрозуміло, що Путіну потрібна не просто повна окупація територій. Він ще й домагається того, щоб факт анексії визнали і Україна, і Захід. Тут ми знову повертаємося до мотиву ракетного обстрілу української критичної інфраструктури.

Звісно, найважливіше питання – що робитиме Володимир Путін, якщо виявиться, що він не здатен реалізувати жодного з поставлених зараз тактичних завдань, що українці не тікають і не здаються, а регіони не можна окупувати, навпаки – українські землі звільняються українською армією?

Вірогідно, Путін шукатиме спосіб зупинитися без будь-яких конкретних домовленостей та знову збиратиме резерви для нового удару по Україні. Втім, проблема Путіна в тому, що він занадто довго й багато брехав і продовжує нахабно дурияти. Тож у його бажаннях перемир'я не повірять ані в Києві, ані на Заході. Для справжнього перемир'я Путін повинен надати суттєві гарантії ненападу. Гарантії, які він не надасть через план напасти знову. Крім того, помітно, що він поки вірить у свою «довгу війну», економічну та соціальну втому України, зміну західних лідерів, те, що він «пересидить» і переграє кожного ворога. Тож він не зможе ні перемогти, ні зупинитися – він пов'яз у вірі у довгостроковий успіх і навряд чи помітить, що це майже релігійне переконання може стати першим кроком до його власного краху.

Проте цей крах має бути зумовлений не лише військовим успіхом України. Військовий успіх – виключно гарантія того, що російських військ не буде на українській території та українські міста не бомбитимуть. Навіть не гарантія, а надія: гарантії з'являться лише після вступу України до НАТО та розуміння Кремля, що конфлікт з Україною – це військова сутичка з усім цивілізованим світом.

Крах Путіна – ось збереження Української держави та її успішний розвиток. Крах Путіна – це цивілізаційна прірва між Україною та Росією. Крах Путіна дорівнює нашому щасливому майбутньому і не «довгій війні», а довгій ганьбі Росії після цього довгого, майже нескінченного року.

["Втрачене дитинство..."] початок на стор.1

ська, що прямо зараз вчиняють геноцид українського народу.

На жаль, у цьому році не кожна дитина зможе святкувати довгоочікувані свята разом зі своєю родиною. Тисячі українських дітей взагалі зустрічатимуть Новий рік не в Україні, бо живуть на ворожій землі.

Наразі росіяни намагаються вивезти з окупованих територій 1,5 тисячі дітей до Москви «на новорічні свята». Міський голова Мелітополя Іван Федоров закликає батьків попри солодкі обіцянки окупантів не віддавати дітей: «Ворог не раз показував, що вони потрібні Росії або для пропаганди, або в якості "живого щита". Тому невідомо, чи повернуться діти додому».

З такого «відпочинку» дійсно можна не повернутися, як-от було з дітьми з Ізюма та Балаклії, яких батьки власноруч віддали на «безкоштовний тритижневий відпочинок біля моря» до табору «Медвежонок», що під Геленджиком. «Ми рятували дітей від жахів війни, щоб вони цього не бачили й не чули», – саме так обґрунтовують тодішні рішення батьки. А потім, після повернення населених пунктів під контроль України, людей сповістили, що діти залишаться в таборі ще на місяць. Або назавжди.

Жахає в цій ситуації те, що окупанти не брали дітей силоміць: батьки самі обрали настільки неправильний варіант рятування малечі. Тепер цих дітях показують на російських телеканалах та розповідають, що кожен чудово адаптувався, із задоволенням снідає у їдальні, а ціле місто збирало «рюкзачки» до школи.

Втім, справа «Медвежонка» – виняток із правил. У 99% випадків діти нахабно викрадені без згоди батьків чи самої дитини. Розлучити малечу з дорослими під час фільтраційних заходів; забрати, вбивши на очах батька чи матір; вивезти в невідомому напрямку тяжко хворих неповнолітніх із лікарень та написати в документах, що це немовби «на оздоровлення» – так працює окупаційна влада.

Станом на 22 грудня портал «Діти війни» пише, що з території України депортовано 13 613 дітей, зниклих безвісти – 328. Та слід врахувати, що реальну кількість ніхто не знає, окрім, можливо, самих росіян. У РФ озвучують цифру в 721 тисячу маленьких українців, яких вони «милосердно евакуювали», проте надавати списки для підтвердження вони не збираються.

«Діти війни» – це платформа для порятунку й пошуку дітей, примусово переміщених або ж загублених за повномасштабного вторгнення. На сайті можна залишити заявку про

зникнення дитини чи написати, якщо ви знаєте про чиєсь місцеперебування. Зображенням на фотографіях складно дивитися в обличчя: читати їхні імена, прізвища, де є їхня батьківщина. Шанс, що ці діти повернуться додому з такими ж прізвищами та громадянством та повернуться взагалі, насправді дуже малий.

Стабільно підтримує депортацію українських дітей із початку повномасштабного вторгнення уповноважена з прав дитини в РФ Марія Львова-Белова, яка не тільки словами, але й ділом підтверджує свою позицію: жінка всиновила 16-річного Філіпа з Маріуполя, якого начебто покинули рідні батьки. В реальності ж дитину просто вкрали, а сама омбудсменка навіть не намагається приховувати, що перші місяці перебування в новій родині хлопця було ненависне все російське. Та за два місяці «виховання» Філіп почав звикати, тому що в 16-річній дитини на першому місці стоять вже не моральні цінності, а первісне бажання вижити в соціумі.

І пропагандисти користуються цим бажанням доволі вправно. Війна триває 8-й рік: діти з Луганської та Донецької областей, яким було по 12 років, коли розпочалася війна, вже дорослі 20-річні люди, яких із дитинства щедро годували російською пропагандою про те, що в їхніх стражданнях винна не Росія, а «бандеравці», «гейропа» та, класика жанру, «Америка». Це втрачене покоління вчили будь-що захищати «справжню» батьківщину. Нині ж безліч донбаських юнаків перебувають у полоні на підконтрольній Україні території та чесно розповідають, що йшли вбивати «бандеравців», щоб захистити свої псевдореспубліки. Такі діти, зовсім маленьких дорослих, можна побачити на ютуб-каналі журналіста й блогера Володимира Золкіна, який взяв сотні інтерв'ю в російських військовополонених.

Варто згадати про «Юнармію» – такий собі «Гітлер'югенд» на російський лад. На окупованій частині Херсонщини нині працюють за сценарієм, який використовується в Криму: в школах почали викладати пропагандистські лекції «Розмови про важливе». Ці «розмови» проходять першим уроком щопонеділка після обов'язкового підняття прапора та співу гімну РФ. На заняттях із дітьми спілкуються російські військові, яких позиціонують як героїв-визволителів: дають потримати в руках зброю, вчать, як нею користуватися, а головне – проти кого. Вчителі проводять екскурс в історію Росії – тільки не справжню, а вигадану Кремлем.

Крім того, «Юнармія» є не просто мимобіжною молодіжною мілітарною організацією – бути юнар-

мієм престижно. Їм дають переваги при вступі до російських вишів; ними захоплюються дорослі, що зі сльозами на очах дивляться на маленьких 8-річних юнармійчиків, які складають присягу на вірність вітчизні. Українських підлітків змушують вступати до «Юнармії», щоб у майбутньому посилати на фронт воювати проти колишніх побратимів. А в дітей, які хочуть бодай якогось майбутнього, немає вибору, адже кожного дня Росія вбиває їм у голову: Україні вони зовсім не потрібні.

Що роблять із тими, хто не хоче вигукувати російські кричалки, уявити неважко. Уповноважений з прав дитини в Україні Дмитро Лубінець в етері телемарафону розповів, що на звільнених від орків територіях були знайдені дитячі катівні: «Після звільнення Херсонщини я особисто відвідав Херсон, і ми там побачили катівню, де, за свідченнями людей, які там перебували, була окрема камера для дітей. Вона так і називалася – "дитяча"». В Снігурівці 2 15-річних дівчат розповіли, як їх кинули в сирій підвал, погрозували відрізати пальці, а потім лишили помирати голодною смертю. Дівчатам пощастило: за 4 дні неволі вони виламали двері та втекли.

У мережі можна побачити відео, як українських дітей «перевиховують» у Чечні. Про наміри щодо проведення подібних заходів та співпрацю з Львовою-Беловою Рамзан Кадиров розповідав ще в середині листопада: «важких підлітків» із окупованих територій привезли до Чечні для «профілактичної роботи» та «військово-патріотичного виховання». «Кадиров викрадає луганських дітей, щоб виховати з них убивць, які потім підуть атакувати свою ж націю», – повідомив голова Луганської ОВА Сергій Гайдай.

У найгіршому становищі діти-сироти, яких вивезли з дитбудинків. У них немає батьків, які били б на сполох та намагалися рятувати: їхня перспектива на повернення до рідного краю залежить тільки від роботи волонтерів та працівників українських служб. Реакція ж багатьох міжнародних організацій, Червоного Хреста окрема, дуже млява, ніби під носом геноциду й нема. Росіян, для більшості з яких немає адекватних норм не те, що для комфортного життя, а й для існування, будь-якими засобами не полишають спробу схилити до всиновлення українських дітей – навіть спрощену процедуру зробили. Телевізійні про-

пагандисти всякчас наголошують наскільки це шляхетно – всиновити «покинуту всіма» дитину; обіцяють щорічні грошові виплати: 20 тисяч за здорову та 150 тисяч рублів за дитину з інвалідністю.

З 9 листопада російські блогери-мільйонники поширюють документальний серіал про українських дітей з Донбасу, яких всиновили росіяни. «Тільки в 2022 році з неспокійного Донбасу евакуйовано більше 150 тисяч дітей. Багато братів та сестер унаслідок атаки з боку України лишилися без сімей, розкидані по різних притулках. Сьогодні вони знаходять нові родини та намагаються знову відчувати, що таке щасливе дитинство», – саме так починається опис кожної серії.

«Програми примусового всиновлення та депортації дітей під виглядом відпусток та програм реабілітації, ймовірно, складають основу масової російської кампанії з депуляції, яка може бути порушенням Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього», – підсумували аналітики Інституту вивчення війни.

Так для чого це все? Політичне керівництво РФ поставило одразу 3 мети, заради яких наказують викрадати дітей: перша – створити ще одне втрачене покоління українців без долі; друга – приховати реальні втрати особового складу на фронті шляхом збільшення популяції; третя – заселити слов'янами малонаселені території Росії. Як відомо, у відсотковому співвідношенні росіян у Росії менше, ніж «національних меншин», котрих набагато більше. Гітлерівці, до речі, теж так робили: привозили до Німеччини дітей, які візуально відповідали арійським стандартам.

Повернути всіх дітей в Україну буде вкрай важко, про що відкрито говорять і Дмитро Лубінець, і Дарія Герасимчук, уповноважена з прав дитини та дитячої реабілітації. Та влада працює щосили, аби врятувати кожного маленького українця, що опинився в полоні загарбників. Детально про методи, якими вже вийшло вивести частину дітей з РФ, Герасимчук не розповідає, тому що після цього вони перестануть працювати. Наразі додому приїхали лише 125 дітей, поки тисячі інших перебувають невідомо де, щодня пересилуючи себе, щоб вижити в чужій країні. Однак це 125 людських життів, яким наново подарували шанс на щасливе майбутнє.

Kakinuki Law Office PC
垣貫法律事務所 PC

John Kakinuki, Attorney
弁護士 垣貫 ジョン

1050 Northgate Dr, Ste 270
San Rafael, CA 94903, USA

Tel 415-492-2011
Fax 415-492-2012
john@kakinukilaw.com
www.kakinukilaw.com

Ви можете підтримати нашу газету, якщо зробите одноразовий PayPal внесок чи виставите повторний щомісячний внесок і перейдете на сторінку після сканування QR-коду. Газета «Громада» є некомерційною організацією з прамом на списання 501(c)(3) податків.

You could support our newspaper by following QR code to PayPal link where you could make one time payment or reoccurring monthly payments. Newspaper Hromada is a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization.

ПОДІЇ / EVENTS 2023

СІЧЕНЬ/JANUARY

Нд/Su	Пн/Mo	Вт/Tu	Ср/We	Чт/Th	Пт/Fr	Сб/Sa
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

6 СІЧ/JAN

ВОДОХРЕЩА

8 СІЧ/JAN

UKRAINIAN HOLIDAY FUNDRAISING PICNIC

Stand with Ukraine

Де: Picnic Area at Presidio Tunnel Top, San Francisco

Коли: Неділя; 8 січня, 12:00

In the holiday menu this time we invite you to try the traditional Christmas dish — Kutya along with other food: varenyky and cakes with 5 different types of fillings, shashlyk with a meat of your choice (pork, chicken, lamb). Our lovely desserts will also be there to sweeten your tooth: Medovyk cake, Napoleon cake, Caramel Waffle cake, and Nuts with condensed milk. We will have a hot and spicy Glinwein and our traditional Chrinovuha drink along with coffee and tea.

The event will be filled with warm hospitality and the best views of the Golden Gate bridge. We want to make you feel closer to Ukrainian heritage, even if it's a thousand miles away.

All proceeds from the fundraising will be sent to local volunteers in Ukraine or spent to buy highly needed medical and emergency supplies.

<https://fb.me/e/2qycyXeR7>

14 СІЧ/JAN

WELLBOY + SHUMEI + YAK-TAK – NORTH AMERICA 2023

Де: City Nights, 715 Harrison St, San Francisco, CA

Коли: Субота; 14 січня; Doors 7 PM / Show 8 PM

Для будь-якого віку!

Концерт у 12 містах, серед яких

Едмонтон, Сієтл, Сан-Франциско, Лос-Анжелес, Вініпег, Монреаль, Торонто, Маямі, Вашингтон ДС, Філадельфія, Чикаго та Нью-Йорк. Виступатимуть автор нашумівшого хіта «Гуси» Wellboy, Олег SHUMEI, співак з унікальним вокалом, чиє відео «Біля тополі» зібрало майже 10 млн переглядів на Youtube, і YAKTAK, фіналіст п'ятого сезону співочого талант-шоу «Голос. Діти»

Виручені кошти підуть на підтримку України в благодійний фонд Help Heroes Of Ukraine.

Вартість квитка: \$65 - \$85

<https://bomond.com/events/wellboy-shumei-yaktak-north-america-2023-san-francisco>

14 СІЧ/JAN

ЩЕДРУЄ АНИЧКА. ЩЕДРУЄ УКРАЇНА!

Anytchka, Ukrainian American Coordinating Council

Де: Ukrainian Event Center and Music Hall, 345 Seventh Street, San Francisco, CA

Коли: Субота; 14 січня, 17:00

Колядки, щедрівки у виконанні Анички та родинна вечерея. Дрес-код – вишиванка.

Усі зібрані кошти підуть на допомогу Україні.

Вартість: \$60 - дорослі; \$30 - діти (11 - 16 років); \$10 - діти (4-10 років)

Придбати квитки можна за посиланням нижче:

<https://www.eventbrite.com/e/492137896697>

<https://fb.me/e/6bOJ7fetP>

22 СІЧ/JAN

ДЕНЬ СОБОРНОСТІ

22 СІЧ/JAN

CHARITABLE CONCERT OF UKRAINIAN MUSIC OF HOPE

Hromada

Де: Almaden Neighborhood Church; 19550 McKean Rd., San Jose, CA, 95120

Коли: Субота; 21 січня; 15:00

A special charitable afternoon with Ukrainian compositions of classical music, folk songs, dances, and traditional Ukrainian food!

Oleh Solyar

CLARINET & SAXOPHONE LESSONS FOR CHILDREN AND ADULTS in Citrus Heights, CA

Master of Arts in Performance and Conducting from Lviv (Ukraine) National Music Academy named after M. Lysenko

Over 30 years of teaching and performing experience

- Clarinet and Saxophone Professor at Drohobych Music College named after V. Barvinskyy (1991 – 2022)
- Wind Instruments Orchestra Conductor of Drohobych Music College (2000 – 2022)
- Head of Drohobych Music College Department of Wind and Percussion Instruments (2014 – 2022)
- Adjudicator of WindStars International Competition (2021 and 2022)
- Jazz Band Performer (Alto Saxophone, 2000 – 2021)

Contact me for a free 20-minute introductory lesson at (916) 809-3307

olehsolyar@gmail.com

Вартість квитка:
Regular - \$40 per person
Premium - \$60 per person (this option includes after-party with the performers)
To buy multiple tickets, please click the "Other" button and enter the amount to pay.
Придбати квитки можна за наступним посиланням:
<https://www.paypal.me/Hromada>
Концерт є частиною серії благодійних івентів від ініціативи «Громада». Приєднуйтеся та насолоджуйтеся часом з нами!

<https://fb.me/e/3nXjBxlkq>

29 СІЧ/JAN

MALANKA

UKRAINIAN STYLE

Ukrainian Heritage Club of Northern California

Де: The Annunciation Greek Orthodox Ballroom; 614 Alhambra Blvd., Sacramento, CA 95816

Коли: Субота; 28 січня о 16:00

Reception, Cultural Program; Authentic Ukrainian Dinner; Public Dancing with Andriy Liesnyi, DJ.

Admission to the full program will be only upon preregistration with payment (must be received by January 18, 2023). All proceeds go to Aid Ukraine

Вартість квитка: \$15 – \$80

Admission to public dancing (no dinner) – \$30 per person

<https://fb.me/e/rEKolpGem>

ALEXANDER STOYKOVICH

business development advisor

info@riseserv.com

+1 (415) 735 6706

DOES YOUR WEBSITE NEED A FACELIFT?

- custom website development
- mobile application development
- data visualization for your business

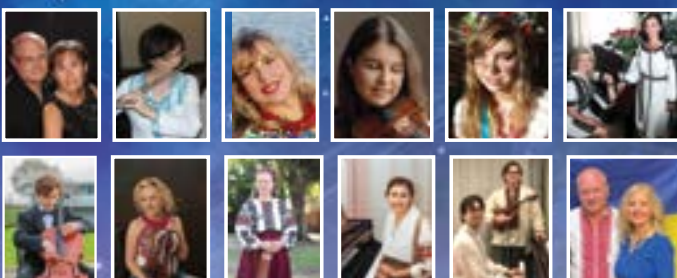
Text "consultation" to the number below, and we will contact you shortly

CHARITABLE CONCERT OF UKRAINIAN MUSIC OF HOPE

January 21st, 2023 3PM

**Almaden Neighborhood Church
19550 McKean Rd.,
San Jose, CA 95120**

Please come and enjoy a special charitable afternoon with Ukrainian compositions of classical music, folk songs, dances, and traditional Ukrainian food.

PERFORMERS:
Igor Veligan (violin), Mira Veligan (piano), Jacob Veligan (piano), Maxim Veligan (viola), Ola Herasymenko-Oliynyk (bandura), Oleh Solyar (clarinet), Natalie Kohanyu (piano), Ivanna Taratula-Filipenko (mezzo-soprano), Juliana Filipenko (mezzo-soprano), Lesia Houk (piano), Julia Houk (violin and piano), Dylan Wojsiat (cello), Alexandra Sokolovych (violin), Olga Shevchuk (flute), Oleksandra Zabashta (soprano)

Purchase concert tickets by following the link: <https://www.paypal.me/Hromada>
Regular tickets: \$40 per person
Premium tickets: \$60 per person (includes after-party with the performers)
To buy multiple tickets, please click "Other" button and enter the amount to pay.
In optional comments area, indicate "January 21" concert".

If you are not able to come and would like to donate, we will appreciate any amount of your donation to benefit Ukraine.

After the concert there will be a silent auction, array of light refreshments and Ukrainian traditional food.
Support Ukraine by buying Lyna Couture clothing.

TWO NEW ENDOWED SCHOLARSHIPS HONOR UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY'S FALLEN HEROES

Join us in honoring two brave UCU alumni who made the ultimate sacrifice for their beloved country.

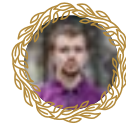
Oleh Vorobyov

Oleh Vorobyov died on the front in the war with the Russian occupier. Oleh was an alumnus of the Master of Science in Technology Management Program of UCU Business School, COO at The Spares Expert LTD, and founder of a course of psychological assistance for soldiers of the anti-terrorist operation, Happy Together. He is survived by his wife Olya, son Davyd, and daughter Sofiya, who is currently a student of UCU Philology Program. Oleh was a trained physicist with a candidate's degree in Physics-Mathematics. He worked for many years as a researcher of the Institute of the Physics of Condensed Systems at the National Academy of Science Ukraine, then turned to civic and creative work. At the time of the invasion he was an enthusiastic student at the business school, but left to fight and defend. At the initiative of UCU Business School and the family of hero Oleh Vorobyov, Ukrainian Catholic University has started a scholarship fund in memory of this hero.

Artem Dymyd

Artem Dymyd, age 27, died defending Ukraine from the Russian occupiers. While serving in the war, he was killed by mortar fire near Donetsk. He was a graduate of UCU, Humanities Faculty, History Program, a member of Plast Ukraine, and an active participant in the Revolution of Dignity, serving in the special battalion "Harpoon" and the battalion "Azov." Artem was the son of Father Mykhailo Dymyd, the first rector of the Lviv Theological Academy (now UCU), chaplain of the Maidan, professor of UCU, and his wife Ivanka Krypyakevych-Dymyd, a famous icon painter. He is the great-grandson of the historian Ivan Krypyakevych and of the priest and violinist Artemiy Tsehel'sky, who spent seven years in exile in Siberia. His family, along with UCU, is establishing a scholarship fund in cooperation with Plast Ukraine and the Ukrainian clothing brand Aviatia Halychyn. The scholarship will be provided to Plast members who enter UCU's bachelors and masters programs.

To honor these heroes, please make your donation at UCUFoundation.org/donate and designate your gift to the "Artem Dymyd Endowed Scholarship Fund", "Oleh Vorobyov Scholarship Fund" or both.

The School of Ukrainian Language and Culture (SOUL) at Ukrainian Catholic University invites you to register for our upcoming online Ukrainian language programs. Each session includes personalized classes designed for groups to learn and improve in Ukrainian, focusing on speaking, reading, and writing skills. Throughout the program, classes will feature lectures on various themes including history, politics, economics, art, culture, and contemporary issues in Ukraine. Students can elect to receive University ECTS credits upon completion of the course.

WINTER SEMESTER

February 6–March 28, 2023
Register by January 23, 2023

Standard Program
(2 days per week, 2 hours per day)

Intensive Program
(2 days per week, 4 hours per day)

SPRING SEMESTER

May 8–May 26, 2023
Register by April 30, 2023

Standard Program
(Mon-Fri, 2 hours per day)

Intensive Program
(Mon-Fri, 4 hours per day)

PRIVATE INSTRUCTION

SOUL also offers private online instruction. Every course is tailored to the student's specific needs and language proficiency for the most effective learning experience.

Learn more and register at: <https://studyukrainian.org.ua/>

Благородний вечір / Fundraiser event

ЩЕДРУЄ АНИЧКА. ЩЕДРУЄ УКРАЇНА!

21 січня, 2023
Jan 21, 2023 / 5 PM

Amber Banquet Hall
4837 Amber Ln
Sacramento, CA 95841

Завантажити квитки / Order tickets by Jan. 19/20, 2023, email: ukrainianheritageclub@gmail.com (Українське Товариство, Анничка, Sacramento та область NCA)

Назва квитків: дорослі \$40, діти \$20 (до 12 років) / \$20 (до 12 років)
Email: ukrainianheritageclub@gmail.com

Товариство Збереження Української Спащини - Ukrainian Heritage Club

Маланчин Вечір 2023 - Malanka

28 січня о 4 дня – January 28 @ 4:00 PM door opens
The Annunciation Greek Orthodox Ballroom
614 Alhambra Blvd., Sacramento, CA 95816

Програма:
Привітання, Культурна програма
Український обід \$60 на особу
Танці з 8:30 - 11:30
Вступ на повну програму буде прийматися тільки за попередньою оплатою, яку можна зробити через PayPal, монетарний чек, або прямий грошовий переказ з банку Української Федеральної Кредитної Союзу або через банківський онлайн-сервіс - за консультацією звертайтесь до Лана 916-813-8757.
Вхід \$60 для дорослих.
Студенти (18 років і старші) \$40
Учні (14 до 17 років) \$20
Діти (4-13 років) \$10
При реєстрації нашіть, скільки людей і їхню платіжну категорію.
Вступ до танців, без обіду після 8:30 вечора \$30 на особу.
Вхід, повною бути отриманий до 18 січня.
Інформація: Лана 916-813-8757 - українською

Program features:
Reception, Cultural Program
Authentic Ukrainian Dinner
Public Dancing with Audibly Live! DJ
Admission to the full program will be only upon pre-registration with payment either by PayPal or check/money order or direct transfer from a Ukrainian Federal Credit union account or by other online payment services- contact Lana at 916-813-8757 for advice (must be received by January 18, 2023).
Entrance: Adults \$60
Students (18 yr. and up, full time) - \$40
School children (10-17 y. old) - \$20
Children (4-13 y. old) - \$10
With your registration write how many people and their payment category.
Admission to public dancing only (no dinner) is after 8:30 pm - \$30.00 per person.
For more info, please call Lana 916-813-8757 - English

Mail Checks or Money Orders to: Oksana Bachko, UIC of NC Vice-President,
201 Picazo Circle, Sacramento, CA 95835, Tel. 916-236-8778.
Sponsor: the Ukrainian Federal Credit Union

Всі прибутки пійдуть на допомогу Україні / All proceeds go to Aid Ukraine

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся info@hromada.us

To place ads and other announcements, please contact info@hromada.us

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади західного узбережжя та всіх, кого цікавить українська історія, культура й українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of the West Coast of the US and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.